

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA

Nr 3

2 MARCA 1949

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA MINISTRA ODBUDOWY:	Str.
Poz. 10 — z dnia 28 stycznia 1949 r. w sprawie stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych	1
„ 11 — z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie zadań i obowiązków inspektora nadzoru	1
„ 12 — z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie obowiązków kierownika robót	3
„ 13 — z dnia 15 lutego 1949 r. w sprawie uproszczonej procedury zleceń i techniczno-rozrachunkowej dla robót budowlanych	5
„ 14 — z dnia 16 lutego 1949 r. o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Rzeszowie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Stalowa Wola	6
„ 15 — z dnia 16 lutego 1949 r. o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Kielcach sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Ostrowca	6
„ 16 — z dnia 16 lutego 1949 r. o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Katowicach sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wsi Boguszowice, wsi Łąbedy oraz obszaru dawnego folwarku Stroszek	6
OKÓLNIK	
„ 17 — Nr 4 z dnia 9 lutego 1949 r. w sprawie umiejscowienia inwestycji budowlanych	6
PISMO OKÓLNE	
„ 18 — z dnia 25 lutego 1949 r. w sprawie upaństwowienia przedsiębiorstw	7
KOMUNIKAT	7

10

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 28 stycznia 1949 r.

w sprawie stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych.

(L. dz. III/15005/2-N/48)

Celem ujednoczenia podstaw kosztorysowania robót budowlanych i instalacyjnych przy wycenie kosztorysów urzędowych i ustalaniu cen robót dodatkowych wprowadza się stosowanie następujących stawek kosztów ogólnych, które obejmują koszty z tytułu świadczeń socjalnych, umowy zbiorowej, nadzoru, organizacji i innych, obliczonych w formie dodatków do kosztów własnych robocizny i materiałów:

	Robocizna		Materiały	
	rob. włan.	rob. instal.	rob. włan. instal.	zleceń
	%	%	%	%
1. państwowe przedsiębiorstwa budowlane i S.P.B.	82	87	29	10
2. przedsiębiorstwa samorządowe i spółdzielcze	82	87	26	10
3. przedsiębiorstwa prywatne	82	87	23	10

W okresie przejściowym od 1 stycznia do 1 kwietnia 1949 r. dla robót rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1949 r. a wykonywanych na podstawie kosztorysów urzędowych sporządzanych z zastosowaniem dotychczasowych stawek

kosztów ogólnych (generalii) obowiązuje zaliczenie zgodnie z zawartymi umowami.

Począwszy od 1 kwietnia 1949 r. dla wszystkich niewykonanych robót koszty robocizny i materiałów zostaną przeliczone z uwzględnieniem kosztów ogólnych według stawek wprowadzonych niniejszym zarządzeniem.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. dla wszystkich robót, które powierzone zostały po tym terminie. Równocześnie traci moc okólnik Nr 5 z dn. 1 lutego 1948 r. ogłoszony w Dz. Urz. Min. Odb. Nr 3 z 1948 r. poz. 22.

Minister: **M. Kaczorowski**

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 15 lutego 1949 roku

w sprawie zadań i obowiązków inspektora nadzoru.

(L. dz. III/1031/DW/2/49)

1. Przy robotach budowlanych, finansowanych ze środków przewidzianych w części 21 Planu Inwestycyjnego, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, S. P. B. i przedsiębiorstwa samorządowe, ustanawia się inspektorów nadzoru z ramienia zleceńdawcy.

2. Obowiązki inspektora nadzoru powierza zleceńdawca w drodze pisemnej.

3. Inspektorzy nadzoru otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych przez Ministra Odbudowy.

4. Inspektorzy wykonują swoje czynności w myśl załączonej instrukcji tymczasowej Nr 2/K.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym do robót objętych niniejszym zarządzeniem nie stosuje się przepisów instrukcji Nr 1/K wprowadzonej zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 8 września 1943 r. w sprawie obowiązków kierownika budowy (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 11, poz. 82).

6. Termin wprowadzenia w życie instrukcji 2/K odnośnie robót, będących w toku, określi zleceniodawca.

Załącznik

Instrukcja tymczasowa Nr 2/K.

Za Ministra: **St. Pietrasiewicz**

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 2/K.

o zasadach i obowiązkach inspektorów (w resorcie Ministerstwa Komunikacji kierownikó w) nadzoru przy robotach budowlanych i instalacyjnych, finansowanych ze środków planu inwestycyjnego a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i przedsiębiorstwa samorządowe.

1) Inspektor (kierownik) nadzoru pełni swe czynności z urzędu jako funkcjonariusz zleceniodawcy. Jest on przedstawicielem interesów zleceniodawcy publicznego i sprawuje na budowie z jego ramienia czynności nadzorcze. Przy wykonywaniu swych zadań obowiązany jest p łnować należącego przebiegu realizacji robót odpowiadającej zadaniom Państwowego Planu Inwestycyjnego.

Czynności inspektora (kierownika) zasadniczo powinny być opłacane w całości z funduszy planu inwestycyjnego i mieścić s ę w kosztorysie budowy.

Inspektor (kierownik) nadzoru winien być zatrudniony na tyłu budowla ch, aby było zapewnione całkowite wykorzystanie jego czasu pracy.

2) Za właściwe wypełnianie swych funkcji inspektor (kierownik) nadzoru jest odpowiedzialny wobec zleceniodawcy, co nie wyklucza jego bezpośredniej odpowiedzialności wobec władz z mocy odpowiednich przepisów prawa.

3) Inspektor (kierownik) czynności swoje wykonuje osobiście.

4) Przed rozpoczęciem robót inspektor (kierownik) obowiązany jest przejąc do realizacji dokumentację techniczną, zapoznać się z nią, a w wypadku stwierdzenia w niej wad i usterek, niezgodności w dziedzinie standardów, zarządzeń oszczędności itp., winien zwrócić się do zleceniodawcy z wnioskiem o przeprowadzenie odpowiednich zmian w dokumentacji.

5) W toku swych czynności inspektor (kierownik) nadzoru:

- a) przekazuje protokółarnie kierownikowi robót p łac budowy oraz uzgadnia z nim przedłożony mu szkic zagospodarowania placu budowy;
- b) doręcza kierownikowi robót kompletny projekt z kosztorysem jak również przekazuje stopniowo, w terminach nie hamujących robót, rysunki robocze;
- c) aprobuje scalony harmonogram robót;
- d) bywa okresowo na budowa ch;
- e) kontroluje prowadzenie przez kierownika robót dziennika przebiegu robót;
- f) bierze udział w komisjach technicznych na budowie;
- g) decyduje w wypadkach niejasności projektu lub kosztorysu, przyczym, gdy tego zachodzi potrzeba, winien uprzednio porozumieć się z projektantem i uwzględnić w ramach projektu i kosztorysu jego uzasadnione życzenia;
- h) rozstrzyga spory pomiędzy wykonawcami w wypad-

ku, gdy na budowie występuje kilku przedsiębiorców, a za stn'ale m'ędzy nimi różnice nie zostały uprzednio uzgodnione z głównym kierownikiem robót;

- i) sprawdza zgodność postępu robót z harmonogramami i przedstawia w razie potrzeby umotywowane wnioski zleceniodawcy o zmianę terminów wykonania robót;
- j) potwierdza w księdze obmiarów roboty zanikające i ulegające zakryciu;
- k) w wypadku przerwy w robotach oraz w wyjątkowym wypadku potrzeby ustalenia okresowego stanu robót, stwierdza w porozumieniu z wykonawcą ilości robót wykonanych;
- l) wpisuje do dziennika przebiegu robót zarządzenia dla wykonawcy.

6) W razie stwierdzenia przez inspektora (kierownika), że wykonawca prowadzi roboty niezgodnie z projektem, kosztorysem, harmonogramem, umową lub obowiązującymi przepisami, albo w sposób, mogący narazić zleceniodawcę na szkody i straty, inspektor (kierownik) obowiązany jest wydać i wpisać do dziennika przebiegu robót stosowne zarządzenia, zmierzające do usunięcia zauważonych niewłaściwości lub wystąpić do zleceniodawcy z odpowiednimi wnioskami.

7) Jeżeli wykonawca, na skutek wątpliwości natury technicznej w odniesieniu do wydanych przez inspektora (kierownika) zarządzeń, zwrócić się do niego z wnioskiem o ich rewizję, wówczas inspektor (kierownik) winien wstrzymać wykonanie zarządzeń do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez zleceniodawcę.

Decyzja inspektora (kierownika) winna być powzięta w terminie jaknajkrótszym, nie przekraczającym 5 dni od dnia złożenia sprzeczny w Brak decyzji w powyższym terminie traktowany będzie jako zgoda na wniosek wykonawcy.

8) Zwiększenie ilości robót, przewidzianych w kosztorysie, jak również roboty dodatkowe zarządza inspektor (kierownik) po uzyskaniu uprzedniej zgody zleceniodawcy, wpisując to zarządzenie do dziennika przebiegu robót i legalizując tym sposobem ich wykonanie. Bez uprzedniej zgody zleceniodawcy inspektor (kierownik) może zarządzić wykonanie tylko takich robót ponadkosztorysowych lub dodatkowych, których:

- a) potrzeba wynika z konieczności zabezpieczenia robót już wykonanych lub technicznej konieczności zachowania całości robót;
- b) koszt nie przekracza kwoty, do wysokości której zleceniodawca upoważnił inspektora (kierownika) do działania przy powierzaniu mu czynności nadzoru.
- 9) Inspektor (kierownik) opiniuje ceny na roboty dodatkowe i przekazuje do zatwierdzenia zleceniodawcy.
- 10) Inspektor (kierownik) obowiązany jest:
 - a) w terminie 3-dniowym potwierdzić złożone rachunki przejściowe i procent zaawansowania robót, obliczone na podstawie tabeli, stanowiącej załącznik do kosztorysu, a ustalającej koszt jednostkowy metra sześciennego budowy oraz scaloną wartość poszczególnych elementów budowy;
 - b) w ciągu dni 7-miu potwierdzić złożone rachunki za roboty dodatkowe;
 - c) w ciągu 6-ciu tygodni sprawdzić i potwierdzić złożone rachunki ostateczne wraz z obmiarem zaliczonych robót.
- 11) W wypadku konieczności użytkowania obiektu przed odbiorem ostatecznym inspektor (kierownik) nadzoru wspólnie ze zleceniodawcą i użytkownikiem w obecności wykonawcy dokonują protokółarnie przekazania obiektu, ustalając dostrzeżone usterki i oznaczając termin ich usunięcia.
- 12) Na podstawie sprawdzonego rachunku ostatecznego

uzupełnionego złożonymi przez wykonawcę dokumentami, a mianowicie:

- a) pozwoleniem na budowę,
- b) zatwierdzonym projektem budowy,
- c) kosztorysem i umową,
- d) zleceniami na wykonanie robót dodatkowych, jeżeli nie zostały zleczone wpisem do dziennika przebiegu robót,
- e) rysunkami wykonawczymi względnie rysunkami roboczymi, z naniesionymi poprawkami w wypadkach, gdy poprawki te nie zaciemniają jasności planu,
- f) harmonogramami,
- g) dziennikiem przebiegu robót, oraz księgą obmiarów,
- h) rozliczeniem z pobranych materiałów,
- i) rozliczeniem kasowym,
- j) krótkim opisem technicznym budowy.

— inspektor (kierownik) nadzoru przygotowuje dla zleceniodawcy wnioski, dotyczące odbioru ostatecznego robót i likwidacji stosunku umownego z wykonawcą oraz przekazuje budowę zleceniodawcy na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, podpisanego przez zleceniodawcę, użytkownika, inspektora, wykonawcę oraz zaproszonych przedstawicieli Biura Kontroli przy Radzie Państwa i Banku Inwestycyjnego. Z tą chwilą kończą się zleczone mu zadania.

13) Zleceniodawca może zobowiązać inspektora (kierownika) do późniejszego stwierdzenia, czy wykonawca usunął usterki, zauważone i wytknięte przy odbiorze robót.

14) Dla budów o specjalnym charakterze mogą zostać powołane odpowiednimi zarządzeniami osobne Dyrekcje Budowy, które reprezentują zleceniodawcę i jego interesy.

15) Budowy w resorcie Ministerstwa Komunikacji, dla których nie zostały powołane Dyrekcje Budowy, są nadzorowane przez właściwe organa II instancji i w tym wypadku Kierownicy Nadzoru są pracownikami tych instytucji.

16) W resorcie Ministerstwa Komunikacji prace poszczególnych przedsiębiorstw na budowach o charakterze specjalnym koordynowane są przez instytucje wymienione w p. 14 i 15.

17) Instrukcja powyższa nie obejmuje czynności nadzorczych na budowach, prowadzonych w ramach części 12 Planu Inwestycyjnego (Ministerstwo Przemysłu i Handlu).

12

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 15 lutego 1949 roku

w sprawie obowiązków kierownika robót.

(L. dz. III/1031/DW/2/49)

1. Przy robotach budowlanych, finansowanych ze środków przewidzianych w części 21 Planu Inwestycyjnego, a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, S.P.B. i przedsiębiorstwa samorządowe, wyznaczeni przez te przedsiębiorstwa kierownicy robót przy wykonywaniu swych czynności obowiązani są stosować się do załączonej instrukcji tymczasowej Nr 3/K.

2. Kierownik robót winien posiadać uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi (art. 331—371 Prawa Budowlanego). W braku dostatecznej ilości kierowników robót, posiadających uprawnienia, odpowiedzialna za kierowanie robotami jest osoba posiadająca uprawnienia i wyznaczona z pośród pracowników przedsiębiorstwa.

3. Kierownik robót musi być pracownikiem przedsiębiorstwa

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

5. Termin wprowadzenia w życie instrukcji 3/K odnośnie robót, będących w toku, określi zleceniodawca.

Załącznik

Instrukcja tymczasowa Nr 3/K.

Za Ministra: St. Pietrusiewicz

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 3/K.

dla kierowników robót na budowach, finansowanych ze środków Planu Inwestycyjnego, a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i przedsiębiorstwa samorządowe.

A. Zasady Ogólne.

1. Kierownik robót, jako przedstawiciel przedsiębiorstwa na budowie, prowadzi w jego imieniu i na jego odpowiedzialność zleczone przedsiębiorstwu roboty.

2. Kierownik robót, jako przedstawiciel instytucji publicznej, jest rzecznikiem interesu publicznego

3. Kierownik robót, niezależnie od obowiązków, wymienionych w niniejszej instrukcji, obowiązują normalne czynności, związane z gospodarczo-techniczną stroną wykonywania robót, prowadzonych przez przedsiębiorstwo na danej budowie.

4. Kierownik robót obowiązany jest stosować się do przepisów policyjno-budowlanych i do zarządzeń władzy budowlanej, wpisanych do dziennika budowy.

5. Kierownik robót, lub wyznaczony przez przedsiębiorstwo przedstawiciel, posiadający uprawnienia budowlane, ponosi pełną odpowiedzialność za należyte prowadzenie robót zgodnie z przepisami prawnymi i wytycznymi władz nadzorczych oraz za należyte wykonywanie wszystkich swoich zadań i obowiązków. Odpowiedzialność wobec inwestora i zleceniodawcy w ramach odpowiednich przepisów istnieje niezależnie od odpowiedzialności kierownika robót wobec przedsiębiorstwa z ramienia którego działa.

6. Kierownik robót jest odpowiedzialny za prawidłowość i zgodność z rzeczywistością wystawianych przez przedsiębiorstwo rachunków za roboty oraz za należyte rozliczenie się przedsiębiorstwa z otrzymanych materiałów.

7. Kierownik robót narówni z przedsiębiorstwem jest odpowiedzialny za jakość wykonywanych robót i jakość wbudowanych materiałów.

8. W wypadku:

a) gdy na danej budowie, z wyjątkiem budów o charakterze specjalnym, jest kilku kierowników różnych robót, kierownik robót budowlanych jest głównym kierownikiem i do niego należy ogólne kierownictwo, a w szczególności koordynacja prac na budowie;

b) różnicy zdań między jednym z kierowników robót, a głównym kierownikiem, spowodowanych zarządzeniami tego ostatniego, zainteresowany kierownik robót obowiązany jest zgłosić swoje zastrzeżenia na piśmie i zawiadomić o tym zainteresowane przedsiębiorstwa.

Powtórna pisemna decyzja głównego kierownika jest wiążąca.

Na budowach o charakterze specjalnym, dla których powołana została Dyrekcja Budowy, ogólne kierownictwo, koordynacja prac przedsiębiorstw oraz podejmowanie ostatecznych decyzji wiążących należy do zadań tejże Dyrekcji; w resorcie Ministerstwa Komunikacji, w wypadku gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana, zadania te spełniają właściwe organa II-giej instancji.

B. Obowiązki kierowników robót w czasie budowy.

9. Przed rozpoczęciem robót kierownik obowiązany jest:

a) dokładnie zapoznać się z projektem budowy i kosz-

- torysem, a w wypadku stwierdzenia w nich wad, usterek lub niezgodności z wytycznymi, dotyczącymi standardów, zarządzeń oszczędnościowych, Polskich Norm itp. zwrócić na nie uwagę przedsiębiorstwa oraz zlecić nadawcy za pośrednictwem inspektora (kierownika) nadzoru;
- b) wypełnić podanie z załączeniem deklaracji do władzy budowlanej o pozwolenie na roboty wstępne, a następnie załatwić wszelkie formalności, związane z uzyskaniem zezwolenia na całość robót osobiście albo przez przedstawiciela przedsiębiorstwa (p. 5);
 - c) zapoznać się z terenem, na którym budowa ma być wykonana, oraz z warunkami budowy na gruncie;
 - d) odebrać plac budowy od inspektora (kierownika) nadzoru oraz sporządzić i uzgodnić z nim (p. 5a instr. 2/K) plan organizacji budowy, łącznie z rozmieszczeniem budynków pomocniczych na budowie, jak: magazynów, pomieszczeń dla robotników, ustępów czasowych itp.; ustalenie to winno być odnotowane w dzienniku przebiegu robót;
 - e) przejąć wyznaczony poziom chodnika lub niweloty jezdni i linii zabudowania, albo linii określającej położenie przedniej ściany frontowej budynku względem ulicy;
 - f) wyznaczyć na gruncie zasadnicze osie poszczególnych budynków w zastosowaniu do linii, ustalonych w terenie przez władze budowlane, jak również przejąć stałe punkty odniesienia sytuacyjnego i wysokościowego budowli (repery);
 - g) sporządzić i uzgodnić z inspektorem (kierownikiem) nadzoru harmonogram robót;
 - h) opracować program dostawy materiałów, środków mechanicznych oraz zapotrzebowania sił roboczych.

Uwaga: dla budów o charakterze specjalnym:

- a) dla których zostały powołane Dyrekcje Budowy, kierownik robót obowiązany jest pkt. a, d, g, i h uzgodnić z Dyrekcją Budowy i uzyskać jej akceptację;
- b) w resorcie Ministerstwa Komunikacji, w wypadku gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana, kierownik robót obowiązany jest czynności wymienione w pkt. a, d, g i h uzgodnić i uzyskać akceptację właściwych organów II-giej instancji.

10. Kierownik robót obowiązany jest przebywać stale na budowie, w wypadkach zaś uzasadnionej nieobecności winien wyznaczyć na ten czas odpowiedzialnego zastępcę.

11. Kierownik robót obowiązany jest sprawdzić prawidłowość wykonania wszelkich rusztowań, szalowań, nakryć wykopów itp., tak, aby warunki bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia były w pełni zachowane. Obowiązany jest również do zapewnienia pracującym na budowie koniecznych urządzeń socjalnych, przewidzianych zbiorowym układem pracy.

12. Jeżeli prowadzi się kilka robót różnych rodzajów, kierownik główny robót sporządza na podstawie poszczególnych harmonogramów scalony harmonogram dla całości robót na budowie oraz przeprowadza niezbędną jego aktualizację.

13. Roboty winny być prowadzone zgodnie z projektem, kosztorysem i harmonogramem. W razie niejasności w projekcie lub kosztorysie kierownik robót winien żądać niezbędnych wyjaśnień od inspektora (kierownika) nadzoru.

14. Jeżeli kierownik robót ma zastrzeżenie odnośnie wydanych przez inspektora (kierownika) nadzoru zarządzeń natury technicznej, obowiązany jest za jego pośrednictwem zgłosić je pisemnie zleceniodawcy.

15. Kierownik robót nie ma prawa ani obowiązku wykonywania robót bezumownych, nie zleconych zapisem inspektora (kierownika) nadzoru w dzienniku przebiegu robót, za wyjątkiem wypadków nagłych, spowodowanych działaniem siły wyższej.

16. Kierownik robót sporządza analizę cen robót dodatkowych, którą przedkłada zleceniodawcy za pośrednictwem inspektora (kierownika) nadzoru do zatwierdzenia.

17. Kierownik robót odpowiedzialny jest za sposób przechowywania materiałów, dostarczonych na budowę, zapewniający sprawność techniczną oraz celowego i ekonomicznego ich zużycia. W razie stwierdzenia, że do budowy dostarczono nieodpowiednie materiały, winien wydać zarządzenia, zapobiegające ich użyciu, a w razie potrzeby spowodować przesłanie próbek do Zakładu Badawczego.

18. Kierownik robót obowiązany jest prowadzić dziennik przebiegu robót, wraz z księgą obmiaru robót, według zasad norm FN/B-11.

19. Dziennik przebiegu robót oraz dziennik budowy, wydany przez władze policyjno-budowlane, winny znajdować się zawsze na budowie i być dostępny dla przedstawicieli władz, zleceniodawcy i przedsiębiorstwa.

20. Kierownik robót obowiązany jest we właściwym czasie sporządzić przy udziale inspektora (kierownika) nadzoru obmiar robót zanikających lub ulegających zakryciu, których sprawdzenie nastęczałoby w następstwie trudności, a także w wypadku przerwy w robotach, jak również w razie potrzeby ustalenia stanu robót. Rezultaty obmiaru zostają wpisane do księgi obmiaru i obustronnie podpisane.

21. Kierownik robót obowiązany jest brać udział w komisjach technicznych na budowie i kontrolach władzy budowlanej.

Uwaga: dla robót o charakterze specjalnym:

- a) dla których zostały powołane Dyrekcje Budowy, Kierownik robót obowiązany jest przy czynnościach wymienionych w p. 12, 13, 14, 15, 16 i 20 działać w porozumieniu z Dyrekcją Budowy oraz uzyskać jej akceptację;
- b) w resorcie Ministerstwa Komunikacji w wypadku, gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana, Kierownik robót obowiązany jest przy czynnościach wymienionych w p. 12, 13, 14, 15, 16 i 20 działać w porozumieniu z właściwymi organami II instancji.

C. Rozrachunki i oddanie robót.

22. Rachunki przejściowe za roboty umowne sporządza przedsiębiorstwo bez podawania szczegółowych czynników, na podstawie tabeli scalonych wartości poszczególnych elementów budowy, dołączonej do kosztorysu, przy czym każdy rachunek przejściowy winien wykazywać zaawansowanie procentowe całości robót od początku budowy.

23. Kierownik robót winien składać rachunki przejściowe nie częściej, niż w odstępach 1/2-miesięcznych, przy czym należy dążyć do tego, ażeby obejmowały one skończone partie robót.

24. Kierownik robót zgłasza wykonane roboty do odbioru ostatecznego wpisem do dziennika przebiegu robót. Zapis wspomniany winien uzyskać potwierdzenie inspektora (kierownika) nadzoru.

Na żądanie zleceniodawcy może nastąpić przekazanie do użytkowania budowy przed odbiorem ostatecznym na podstawie odbioru jakościowego (p. 11 instrukcji 2/K).

25. W ciągu 6 tygodni od daty ukończenia robót kierownicy poszczególnych rodzajów robót winni złożyć inspektorowi (kierownikowi) nadzoru rachunki ostateczne w 4-ch

egzemplarzach, obejmujące całość wykonanych robót, z obliczeniem ich ilości, rysunki robocze, z naniesionymi poprawkami, względnie rysunki wykonawcze w wypadkach, gdy wprowadzenie na rysunkach roboczych poprawek zaciemnia jasność planu, oraz wyliczenie się z ewent. pobranych od zleceniodawcy materiałów.

26. Podstawą do wystawienia ostatecznego rachunku przez przedsiębiorstwo są rysunki wykonawcze (p. 25), oraz dla robót nie uwidocznionych w rysunkach wykonawczych—obmiar robót, wpisywany bieżąco do księgi obmiarów. Kierownik robót jest odpowiedzialny za prawidłowość sporządzenia rachunku ostatecznego (p. 6).

27. Kierownik robót obowiązany jest wziąć udział w protokólnym przekazaniu budowy zleceniodawcy oraz winien wypełnić w ustalonym terminie wszystkie polecenia inspektora (kierownika) nadzoru odnośnie usunięcia usterek i wykonania uzupełnień, ustalonych w protokóle odbioru ostatecznego, jeżeli czynności te nie zostały przekazane przez przedsiębiorstwo innej odpowiedzialnej osobie.

23. W wypadku przekazania części budynku lub robót użytkownikowi przed zakończeniem całości robót, kierownik robót bierze udział w czynnościach zdawczo-odbiorczych oraz ciąży na nim obowiązek wykonania w terminie zleceń wydanych przez inspektora (kierownika) nadzoru odnośnie usunięcia stwierdzonych usterek.

29. Zakończenie wykonywania czynności kierownika robót nie zwalnia go od odpowiedzialności przed zleceniodawcą za niewykonanie lub nienależyte wykonanie warunków umowy.

13.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 15 lutego 1949 roku

w sprawie uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla robót budowlanych.

(L. dz. III/1031/DW/2/49).

1. Przy robotach budowlanych, finansowanych ze środków przewidzianych w części 21 Planu Inwestycyjnego, a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe S.P.B. i przedsiębiorstwa samorządowe, stosować należy załączoną instrukcję tymczasową Nr 4/K, dotyczącą uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej.
2. W stosunku do robót, objętych niniejszym zarządzeniem, znosi się obowiązek rekolaudacji (odbioru pogwarancyjnego).
3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie w stosunku do określonych w ust. 1 robót przestają obowiązywać przepisy instrukcji o odbiorze robót budowlanych i instalacyjnych, wprowadzonej zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 23 sierpnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 11, poz. 81).
4. Odnośnie robót będących w toku instrukcją tymczasową Nr 4/K należy wprowadzić w życie najpóźniej do dnia 1 marca 1949 r.

Załącznik:

Instrukcja tymczasowa Nr 4/K.

Za Ministra: St. Pietrusiewicz

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 4/K

dotycząca uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla finansowanych ze środków planu inwestycyjnego robót budowlanych i instalacyjnych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i przedsiębiorstwa samorządowe.

1. Zlecenie na rozpoczęcie robót budowlanych może być wydane przedsiębiorstwu w wypadku posiadania dokumentacji technicznej, a mianowicie: zatwierdzonego projektu, kosztorysu urzędowego, uzgodnionego w drodze umownej z przedsiębiorcą, dokumentacji prawnej, legitymacji finansowej inwestora oraz podpisanej umowy między wykonawcą a zleceniodawcą.
2. W wypadku istotnej konieczności rozpoczęcia robót przed przygotowaniem całkowitej dokumentacji technicznej, zleceniodawca ma prawo, po porozumieniu się z przedsiębiorstwem, zlecić roboty wstępne, obejmujące przygotowanie terenu budowy z odgruzowaniem włącznie. Zlecenie takie winno obejmować uzgodniony kosztorys robót wstępnych, lecz nie może obejmować właściwych robót budowlanych. Dla robót o charakterze specjalnym w resortach Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Komunikacji zlecenia wstępne mogą również obejmować zapotrzebowanie ostre deficytowych materiałów i aparatury.
3. W okresie przejściowym do dnia 1 lipca 1949 r. rozpoczęcie właściwych robót budowlanych, bez pełnej dokumentacji technicznej, może nastąpić w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, za uprzednią zgodą Ministerstwa Odbudowy lub resortowego Ministerstwa w ramach jego części Planu Inwestycyjnego, względnie organów przez nich upoważnionych. W tym wypadku wymagana jest dokumentacja wstępna, a mianowicie: dokumentacja prawna, legitymacja finansowa inwestora, program użytkowy i techniczny, niezbędne szkice oraz kosztorys przybliżony. Dla resortu Ministerstwa Przemysłu i Handlu skład wstępnej dokumentacji technicznej określa instrukcja Ministerstwa Przemysłu i Handlu 2/D.I. Dla resortu Ministerstwa Komunikacji skład wstępnej dokumentacji technicznej zostanie określony zarządzeniem Ministra Komunikacji.
4. Kosztorys urzędowy, wchodzący w skład dokumentacji technicznej, winien być zaopatrzonej w załącznik w postaci tabeli, ustalającej przybliżony koszt jednostkowy metra sześciennego zabudowy oraz scaloną wartość poszczególnych elementów budowy (wykopy, fundamenty, mury, ścianki działowe, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, stolarszczyzna, podłogi itp.).
5. W miarę postępu robót, jednak nie częściej niż w odstępach 1/2-miesięcznych, przedsiębiorca składa rachunki przejściowe, obliczone na podstawie tabeli załączonych do kosztorysu. Rachunek przejściowy winien zawierać procentowe zaawansowanie poszczególnych elementów budowy, iloczyn tego procentowego zaawansowania przez scaloną wartość poszczególnych elementów wg. tabeli (p. 4) oraz sumę należności. W przypadku nieposiadania dokumentacji (p. 3) rachunki zaliczkowe wystawiane są na podstawie określonego w umowie kosztu rozliczeniowego przybliżonego jednego m³ obiektu.
6. Rachunek przejściowy winien być potwierdzony przez inspektora (kierownika) nadzoru.
7. Suma rachunków przejściowych za roboty umowne nie może przekroczyć 90% sumy umownej — w wyjątkowych wypadkach i za zgodą, zleceniodawcy — 95%.
8. Należność za roboty dodatkowe, obliczona na podstawie zatwierdzonych cen i obmiaru, w granicach limitów, określonych w pkt. 7, winna być uwidoczniiona w rachunkach przejściowych osobno. Do czasu zatwierdzenia cen na roboty dodatkowe, obliczenie winno być dokonane na podstawie zatwierdzonej przez inspektora (kierownika) nadzoru prowizorycznej wyceny i obmiaru.

9. Przedsiębiorstwo składa rachunek ostateczny, obejmujący pozycje kosztorysu umownego, oraz osobne pozycje robót dodatkowych. Rachunek ten uzupełniony potrzebnymi załącznikami (instrukcja 2/K. p. 12) dla Ministerstwa Przemysłu i Handlu (instrukcja 2/D.I.) po sprawdzeniu go przez inspektora (kierownika) nadzoru względnie Dyрекcję Budowy jest operatem kolaudacyjnym i podstawą do całkowitego rozliczenia między inwestorem (zleceńdodawcą) i przedsiębiorstwem.

Za prawidłowość i zgodność z rzeczywistością rachunku ostatecznego są odpowiedzialni w równej mierze kierownik robót i inspektor (kierownik) nadzoru, względnie Dyрекcja Budowy.

10. Termin odpowiedzialności przedsiębiorstwa za właściwe wykonanie robót, podczas którego obowiązane jest ono do usunięcia usterek, ustala się zasadniczo na 1 rok od chwili oddania obiektu do użytku. Dla budownictwa o charakterze specjalnym w resorcie Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Komunikacji okres odpowiedzialności może być ustalony odrębnie.

14.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 16 lutego 1949 r.

o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Rzeszowie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Słalowa Wola.

(L. dz. P.III/809/43)

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. 2) dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 103) przekazuję Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Rzeszowie sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Słalowa Wola w powiecie niżańskim, województwie rzeszowskim.

Minister: w/z J. Żakowski

15.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 16 lutego 1949 r.

o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Kielcach sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrowca.

(L. dz. P.III/809/43)

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. 2) dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 103) przekazuję Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Kielcach sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrowca w województwie kieleckim.

Minister: w/z J. Żakowski

16.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 16 lutego 1949 r.

o przekazaniu Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Katowicach sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wsi Boguszowice, wsi Łabędy oraz obszaru dawnego folwarku Stroszek.

(L. dz. P.III/809/43)

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt. 2) dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 103) przekazuję Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Katowicach sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego następujących miejscowości w województwie śląskim: wsi Boguszowice w powiecie rybnickim, wsi Łabędy w powiecie gliwickim oraz obszaru dawnego folwarku Stroszek w powiecie Tarnowskie Góry.

Minister: w/z J. Żakowski

17.

OKÓLNIK Nr 4.

z dnia 9 lutego 1949 r.

w sprawie umiejscowienia inwestycji budowlanych

(L. dz. II/WI/787/49)

Zgodnie z p. 13. Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1943 r. w sprawie przygotowania sezonu budowlanego 1949 roku oraz w nawiązaniu do § 37. p. 4. zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 15 V.1943 r. (Instrukcja Inwestycyjna na 1949 r.) ustala się następujący tryb postępowania przy wyborze terenów pod inwestycje budowlane (pkt. 2 uchwały K. E. R. M.):

1. Zamierzone inwestycje należy uzgodnić z władzami planowania przestrzennego stosownie do art. 43 dekretu z dnia 2 IV.1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju. (Dz. U.R.P. Nr 16, poz. 103),
2. Do uzgadniania zamierzeń inwestycyjnych powołane są Regionalne Dyrekcje Planowania Przestrzennego.
3. W celu uzgodnienia zamierzonej inwestycji należy przedstawić:
 - a) odpis wniosku inwestycyjnego,
 - b) bliższe dane programowe, określające rodzaj (przeznaczenie) i wielkość inwestycji,
 - c) kopię planu pomiarowego terenu z projektowanym usytuowaniem zamierzonej inwestycji, zaś w odniesieniu do nowo-zakładanych osiedli mieszkaniowych z projektowanym usytuowaniem terenu przeznaczonego pod osiedle.

W razie braku planu pomiarowego może być dostarczony szkic odręczny w podziałce, pozwalającej jednoznacznie określić usytuowanie terenu i inwestycji, w miarę możliwości w podziałce 1:500 lub 1:1000 albo 1:2000.

Dla przyspieszenia sprawy połączona jest r'wnoczesne przedstawienie opinii właściwego Miejsowego Urzędu Planowania Przestrzennego (Zarządu Miejskiego lub Wydziału Powiatowego).

4. W razie nieposiadania wystarczających opracowań Regionalna Dyrekcja Planowania Przestrzennego może uzależnić uzgodnienie umiejscowienia inwestycji od

sporządzenia dodatkowej dokumentacji w koniecznym zakresie. Dokumentacja ta może obejmować szkicowe opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego miasta (miejsowości) lub odpowiedniej jego części.

W tych wypadkach dla przyspieszenia uzgodnienia inwestor sam za zgodą Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego może opracować potrzebną dokumentację.

W szczególnie pilnych przypadkach Regionalna Dyrekcja Planowania Przestrzennego może orzec się na wizji lokalnej i zastępczym szkicu odręcznym założeń terenowych.

Minister: w/z Inż. Juliusz Żakowski

18.

PISMO OKÓLNE

z dn. 25 lutego 1949 r.

w sprawie upaństwowienia przedsiębiorstw.

(L. dz. III/11315/5/48)

W uzupełnieniu pisma okólnego z dnia 20 sierpnia 1943 r. Nr III.4155/4/UP/43/43 w sprawie postępowania przy upaństwowieniu przedsiębiorstw i na podstawie opinii Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw Ministerstwo Odbudowy komunikuje co następuje:

za przedsiębiorstwo nieistniejące należy uważać przedsiębiorstwo faktycznie nieistniejące w dniu 5 lutego 1946 roku t.j. nieuruchomione i znajdujące się w stanie nienadającym się do uruchomienia albo też umieszczone w wykazie przez pomyłkę. Natomiast przedsiębiorstwa, których majątek został przekazany przez zarządców z ramienia władz polskich innym przedsiębiorstwom i instytucjom, do kategorii nieistniejących zaliczać nie należy i przedsiębiorstwa te nie ulegają skreśleniu z wykazów przedsiębiorstw, które przechodzą albo podlegają przejęciu na własność Państwa.

Ministerstwo Odbudowy prostuje swój okólnik z dnia 20 sierpnia 1943 r. (cytowany wyżej) i zarządza jego wykonanie zgodnie z interpretacją pojęcia przedsiębiorstwa nieistniejącego zawartą w niniejszym piśmie okólnym.

Ministerstwo Odbudowy przewiduje, że w praktyce ustalenie, które przedsiębiorstwa istniały w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku, to jest w dniu 5 lutego 1946 jako zespoły zdolne do produkcji albo też do niej niezdolne, a po których zostały jedynie poszczególne składniki majątkowe, będzie w konkretnych przypadkach trudne. W takich jednak przypadkach należałoby stosować ogólnie przyjęte kryteria i zasady gospodarcze i na ich podstawie decydować czy mamy do czynienia z istniejącym przedsiębiorstwem czy też z poszczególnymi składnikami majątkowymi. Przykładowo należy wskazać, że za przedsiębiorstwo istniejące nie można uważać przedsiębiorstwa, po którym pozostała tylko sama nieruchomość bądź też te czy inne ruchomości naprz. maszyny (podlegające przejęciu na własność Państwa w trybie dekretu o majątkach opuszczonych

i poniemieckich z dnia 8 marca 1946 roku), które jednak razem wzięte nie stanowią zespołu zdolnego do uruchomienia przedsiębiorstwa. Składniki te jeżeli zostały przeniesione do innego przedsiębiorstwa winny być zgodnie z instrukcją Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1943 r. w sprawie sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na rzecz Państwa, odpowiednio oznaczone w protokóle zdawczo-odbiorczym przedsiębiorstw, do których zostały przeniesione w czasie zarządu Państwowego.

Ministerstwo Odbudowy poleca przerobienie zebranego materiału w myśl zasad ujętych w niniejszym piśmie okólnym i złożenie sprawozdania w terminie do dnia 1 kwietnia 1949 roku.

Vice-Dyrektor Departamentu Budownictwa inż. M. Wolska

KOMUNIKAT

W Monit. Polskim Nr A-2 z dnia 19 stycznia 1949 r. zostały ogłoszone zarządzenia Ministra Odbudowy, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania:

1) z dnia 23 grudnia 1943 r. — w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Zakłady Wodociągowe — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“ i likwidacji przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku“ (poz. 10).

2) z dnia 25 listopada 1943 r. — o zmianie zarządzenia z dnia 13 czerwca 1947 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa: „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Zjednoczenie Wybrzeża“ (poz. 11).

3) z dnia 25 listopada 1943 r. — o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa: „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Zjednoczenie Szczecińskie“ (poz. 12).

4) z dnia 25 listopada 1943 r. — o utworzeniu przedsiębiorstwa: „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Budowa Osiedli Robotniczych“ (poz. 13).

5) z dnia 25 listopada 1943 r. — o zmianie zarządzenia z dnia 13 czerwca 1947 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa: „Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane — Zjednoczenie Pomorskie“ (poz. 14).

W Monit. Polskim Nr A-6 z dnia 14 lutego 1949 r. zostały ogłoszone Obwieszczenia Przewodniczącego Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy z dnia 29 stycznia 1949 r. o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: 1) terenów podjazdu do Sejmu i 2) terenów przyratuszowych.

W Monit. Polskim Nr A-7 z dnia 17 lutego 1949 r. zostało ogłoszone Zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 9 lutego 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu Państwowego Przedsiębiorstwa „Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze“.

W Monit. Polskim Nr A-9 z dnia 26 lutego 1949 r. zostały ogłoszone dwa Orzeczenia Ministra Odbudowy z dnia 4 lutego 1949 r. o przejęciu na własność Państwa przedsiębiorstw (poz. 114 i 115).

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Odb.: prenumerata roczna — 600 zł. lub półroczna — 300 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa“.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Stalina 26.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 4J00 Zam. 1174 B-72029

Cena zł. 40.